

Trilul zorilor

Daniel Vișan-Dimitriu

Se-aștern pe câmpul verii frânturi de curcubeie,
Înprospătând aroma secundelor din zori
Cu roșul unei clipe păstrată-ntr-o scânteie
Ce poartă-n nemurire doar una din culori.

Potire însetate par să-și încheie chinul
Când se ridică mândre-n ținuta lor de foc
Deasupra celor care și-au împlinit destinul
Și trec pe-o nouă treaptă-n al veșniciei joc.

Văzduhul e albastru de parcă norii, toți,
Au îmbrăcat culoarea de cer din curcubeu
Și își ascund privirea asemeni unor hoți
Ce își doresc iertarea ascunsă-n câmpul meu.

Nu pot s-o deslușească și nu îi pot vedea
Nici albul din petale, nici chipul ei fragil,
În liniștea pe care ar vrea a o păstra
Și-atunci când zorii-ncearcă s-o mângâie c-un tril.